Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud. Ciprian Valah)
2r-2196/26(2-26118841-02-2r-21102026

D E C I Z I E

16 noiembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurentul Gobjilă Nicolae, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 septembrie 2026, prin care s-a admis cererea depusă de Gobjilă Natalia privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie cauzată de Gobjilă Nicolae, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Ciocana mun. Chișinău, -

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 18.09.2026, petiționara Gobjilă Natalia a înaintat în judecată cerere privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie cauzată de Gobjilă Nicolae.

În ședința de judecată petiționara Gobjilă Natalia și avocatul acesteia Andrușciac Victor au solicitat admiterea cererii potrivit măsurilor și argumentelor indicate în cerere, a circumstanțelor relatate și probelor anexate (8-17).
Presupusul agresor Gobjilă Nicolae nu s-a prezentat, iar instanța a contactat organul de poliție de la locul aflării potențialului agresor pentru a fi informat de organul de poliție, conform art.2786 alin.(1) CPC, despre procedura inițiată și dreptul de a se prezenta în judecată la examinarea cererii (f.d.19).
Intervenientul accesoriu Inspectoratul de Poliție Ciocana mun. Chișinău citat legal (f.d.19) nu s-a prezentat nici un reprezentant.
Solicită reclamanta emiterea unei ordonanțe de protecție pe un termen de 6 luni, prin care să fie dispuse măsuri restrictive față de pârât și anume:
-a) a obliga pe cet. Gobjilă Nicolae de a sta departe de locul aflării subsemnatei Gobjilă Natalia, şi a copilului minor Gobjilă Eugeniu a.n.*****la o distanță ce ar asigura securitatea subsemnatei şi a copilului minor Gobjilă Eugeniu a.n. ***** dar nu mai puţin de 300 metri, excluzând şi orice contact vizual cu subsemnata.
b) a-i interzice lui Gobjilă Nicolae de a vizita locul de trai a subsemnatei.
c) a-i interzice lui Gobjilă Nicolae de a o contacta pe victima şi copil minor Gobjilă

Eugeniu a.n.*****prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod.
Solicită aplicarea măsurilor de protecție susmenționate cu monitorizare electronică a agresorului Gobjilă Nicolae pe un termen de 6 luni.
Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2026, s-a admis cererea depusă de victimei Gobjilă Natalia privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie, în privința acțiunilor lui Gobjilă Natalia. Termenul pentru care se stabilește ordonanța și măsurile de protecție, este de 6 (șase) luni, din data de astăzi: 18 septembrie 2026, ora 15-30. Nerespectarea de către agresorul a prevederilor stabilite a prezentei încheieri se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare. S-a explicat victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanța de protecție. S-a remis prezenta încheiere Inspectoratului de Poliție de la locul de domiciliu a agresorului, pentru supraveghere și executare imediată. Contestarea încheierii privind emiterea ordonanței de protecție nu suspendă executarea măsurilor aplicate. În baza încheierii se emite ordonanța, care se remite în adresa organului de poliție și Biroului de probațiune Chișinău pentru supraveghere și executare imediată.

2. ***Prin ordonanța Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2026***, s-a stabilit, în favoarea victimei Gobjilă Natalia, ***următoarele măsuri de protecție față de acțiunile agresorului Gobjilă Nicolae:***

- A emite ordonanță de protecție pe un termen de 6 (șase) luni, începând cu 18 septembrie 2026, ora 15:30, prin aplicarea următoarelor măsuri de protecție împotriva violenței în familie cauzată victimei Gobjilă Natalia născută la ***** ***** și copilului minor Gobjilă Eugeniu *****, domiciliați în or. Bender, str. Komunesticeskaia nr.123, de agresorul Gobjilă Nicolae născut la *****, *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****

1. a obliga agresorul Gobjilă Nicolae de a sta departe de locuința victimei Gobjilă Natalia;
2. a obliga agresorul Gobjilă Nicolae de a sta departe de locul aflării victimei Gobjilă Natalia și a copilului lor minor Gobjilă Eugeniu, la o distanță minimă de 300 (trei sute) metri, excluzând orice contact vizual cu victima și copilul;
3. a interzice agresorului Gobjilă Nicolae orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență, rețele de socializare și în orice alt mod cu victima Gobjilă Natalia și copilul minor Gobjilă Eugeniu.

A dispune monitorizarea electronică a agresorului Gobjilă Nicolae, *****, conform art.2787 alin.(21) Cod de procedură civilă.
A comunica imediat ordonanța de protecție organului de poliție și organului de probațiune de la domiciliul agresorului care vor informa neîntârziat agresorul despre ordonanța de protecție și vor supraveghea să fie îndeplinită de agresor.

A informa despre ordonanța de protecție autoritatea tutelară teritorială unde domiciliază victima și copilul ei minor.
A încasa de la Gobjilă Nicolae născut la *****, *****, în bugetul statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 13 octombrie 2026 , recurentul Gobjilă Nicola, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii și ordonanței instanței de fond, cu respingerea cererii depuse de Gobjilă Natalia în interes propriu și interesul copilului minor, Gobjila Eugeniu, a.n.22.01.2017 privind aplicarea măsurilor de protecție, ca fiind neîntemeiată.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanţe, o consideră ca fiind neîntemeiată şi ilegală, pasibilă de a fi casată.

Menționează că, instanța de fond prin examinarea cererii potențialei victime a încălcat dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității şi necotarea legală a recurentului Instanţa de fond a examinat cauza în lipsa subsemnatului. Deşi în încheiere contestată se pretinde că instanța ar fi contactat organul de poliție de la locul aflării subsemnatului pentru a fi informat de organul de poliție, prezenta art.2786 în alin.(1) CPC, despre procedura inițiată și dreptul de a fi prezent la examinarea cererii, nu a fost informat/înștiințat în mod legal, prin citație sau telefonograma și în termen util, despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată.
Astfel, i-a fost limitat în mod direct dreptul constituțional la apărare și posibilitatea de a prezenta argumente si în infirmarea acuzațiilor aduse. Procedând la examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie, în lipsa subsemnatului, fără a mă înștiința despre data, ora și locul desfășurării şedinţei de judecată, instanţa de fond ia încălcat dreptul recurentului la un proces echitabil garantata de art.6 paragraful 1 din Convenție.
Susține că, simplul fapt că instanța de fond a decis judecarea cauzei în regim de urgență nu o scutea de obligația de a asigura respectarea garanțiilor minimale ale art. 6 § 1 CEDO în privința recurentului. Or, conform art. 102 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cauzele de urgență, participanții la proces, martorii, experții, specialiștii și interpreții pot fi înștiințați sau chemați în judecată prin telegramă, prin telefon și la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor sau prin alte mijloace care să ateste înmânarea şi primirea înștiințării sau citației.

Consideră că instanța de fond a pus la baza hotărâri niște declarații care nu corespund adevărului si hotărârea s-a bazat pe niște presupuneri care nu pot fi argumentate.
Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 21.10.2026.
La 10 noiembrie 2026 ora 09:15 prin intermediul poștei electronice, avocatul Andrușciac Victor , în interesele intimatei Gobjilă Nicolae, a prezentat referință la cererea de recurs, solicitând respingerea cererii de recurs, cu menținerea în vigoare a încheierii și ordonanței instanței de fond.

Aprecierea instanţei de recurs:

5. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
6. În conformitate cu articolele 423, 424 alin.(1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.
7. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
8. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
9. Colegiul reţine că potrivit Convenției nr. 1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art. 8 cu privire la dreptul la respectarea vieţii private şi de familie orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.
10. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.
11. Potrivit art. 278^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererile privind

aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului. Instanţa poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinţei.

12. Conform prevederilor art. 278^4 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal. Alin. (2) prevede că cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă. Potrivit alin. (3), cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie, depusă în instanţa de judecată, este repartizată unui judecător imediat, în mod aleatoriu, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, judecătorul care a primit cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie întreprinde imediat măsurile prevăzute la art.278^6 alin.(1) şi (2) în vederea pregătirii cauzei pentru examinare urgentă.
13. Conform prevederilor art. 278^6 alin. (1) din Codul de procedură civilă, după primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de poliţie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor. Alin. (2) prevede că, la examinarea cererii victimei privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată solicită coordonatorului oficiului teritorial al Consiliului Naţional pentru

Asistenţă Juridică Garantată de Stat desemnarea neîntîrziată a unui avocat pentru acordarea asistenţei juridice calificate garantate de stat victimei. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

14. Conform prevederilor art. 278^7 din Codul de procedură civilă privind emiterea ordonanţei de protecţie:

(1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;

g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima;

i) interzicerea de a păstra şi a purta armă;

j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital şi/sau dintr-un sistem informaţional datele informatice cu conţinut abuziv.

(2^1) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(2) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

(2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligaţiei de către agresor, exprimându-şi în formă scrisă acordul în această privinţă.

(2[3]) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) lit. b) d), f), i) şi j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violenţă împotriva femeilor.

(3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni.

(3[1]) Instanţa de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenţei în familie şi îi oferă informaţia privind datele de contact ale serviciilor respective.

(4) Instanţa remite de îndată ordonanţa de protecţie poliţiei, organului de probaţiune şi altor instituţii sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de implementarea măsurilor de protecţie spre executare imediată.

(5) Ordonanţa de protecţie se execută în conformitate cu legislaţia în vigoare.

15. În conformitate cu capitolul XXII[2] din Cod de procedură civilă, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, cât și din prevederile art.15 alin.(1) al Legii nr.45-XVI din 1 martie 2007, în raport cu circumstanțele speței,
16. Colegiu conchide că prima instanță just și motivat a considerat că este necesar a se aplica următoarele măsuri de protecție victimei violenței în familie, pe un termen de 6 (șase) luni și anume:

- a obliga agresorul Gobjilă Nicolae de a sta departe de locuința victimei Gobjilă Natalia;

2. a obliga agresorul Gobjilă Nicolae de a sta departe de locul aflării victimei Gobjilă Natalia și a copilului lor minor Gobjilă Eugeniu, la o distanță minimă de 300 (trei sute) metri, excluzând orice contact vizual cu victima și copilul;

3. a interzice agresorului Gobjilă Nicolae orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență, rețele de socializare și în orice alt mod cu victima Gobjilă Natalia și copilul minor Gobjilă Eugeniu.

A dispune monitorizarea electronică a agresorului Gobjilă Nicolae, *****, conform art.2787 alin.(21) Cod de procedură civil.

17. Din materialele cauzei rezultă că, instanța de fond la momentul examinării cererii, corect a constatat temeinicia cererii intimatei-victime Gobjilă Natalia și a reținut că, prin aplicarea măsurilor de protecție victimelor violenței în familie, se urmărește scopul legal de a crea condiții în care Gobjilă Nicolae, v-a fi în imposibilitate să comită careva acte de violență asupra victimei Gobjilă Natalia și a copiilor minori.
18. Victima și agresorul sunt foști soți, respectiv sunt subiecți de drept pentru care se aplică legislația cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, printre care se regăsesc foștii soți, indiferent de conlocuirea sau locuirea separată (art.3 din Legea nr.45 din 01.03.2007).
19. Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanța de fond just a reținut că între părți există raporturi de familie, în sensul Legii nr. 45-XVI din 1 martie 2007, dovedind necesitatea şi temeiurile aplicării măsurilor de protecție, prevăzute

de art. 15 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 și art. 2787 Cod de procedură civilă.

20. Instanța de recurs remarcă că, este neîntemeiat argumentul recurentului, invocat în cererea de recurs, precum că instanța de fond a dat o apreciere greșită situației factologice și a interpretat eronat prevederile legale, or, potrivit prevederilor art.8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul să i se respecte viața sa privată și de familie, domiciliul şi corespondența. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora.
21. Subsecvent, Colegiul consideră drept neîntemeiat argument recurentului cu privire la examinarea cauzei în lipsa recurentului, or examinarea cererii în lipsă recurentului a respectat procedura specială urgentă. Or , art. 278/6 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa contactează organul de politie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată, citarea presupusului agresor fiind doar o facultate („poate decide citarea”), iar potrivit alin. (4) neprezentarea acestuia la şedinţă nu împiedică examinarea cererii. Cererea se soluţionează, în plus, în cel mult 24 de ore de la primire, potrivit art. 278/7 alin. (1). încheierea consemnează expres că instanţa a contactat organul de poliţie de la locul aflării recurentului „pentru a fi informat de organul de poliţie, conform art. 278/6 alin. (1) CPC, despre procedura iniţiată şi dreptul de a se prezenta în judecată la examinarea cererii”, consemnare confirmată prin actul de la fila 19 a dosarului.
22. Recurentul nu susține că această informare nu ar fi avut loc, ci doar că nu a primit citație sau telefonogramă, deşi norma generală invocată (art. 102 alin. (2): participanții „pot fi înștiințați”) este facultativă şi nu înlătură norma specială. Hotărârile CEDO citate (Gankin, Miholapa, Yakovlev) nu privesc procedura specială a ordonanţei de protecţie, cu termen de soluţionare de 24 de ore.
23. Așadar Colegiul notează că, potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 45 din data de 1 martie 2007, stabilește noțiunile de violență:

violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violenţă fizică - vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;
violenţă psihologică - impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acţiuni cu efect similar.

24. Conform prevederilor art. 12 alin.(1) din aceiași Lege prevede că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență în familie şi să solicite protecție.
25. Conform prevederilor art. 14 alin. (2) din Legea enunțată, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanței de protecție depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.
26. În conformitate cu prevederile articolelor 278^3 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.
27. În conformitate cu art.278^6 alin. (3) din Codul de procedură civilă, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.
28. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritate fizică şi mental. Tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului (*hotărârea din 9 iunie 2009 în cauza Opuz c.Turciei, cererea nr.33401/02*).

29. În acest sens este relevat de menționat că, aprecierea primei instanțe este întemeiată și bazată pe un probatoriu incontestabil acumulat de organele de poliție și de Centrul de Justiție Familială al Poliției (CJFP).
30. În cadrul examinării cauzei în prima instanța de judecată s-a stabilit cu certitudine că agresorul Gobjilă Nicolae, a exercitat în mod continuu și repetat acte de violență psihologică și fizică, inclusiv copilului minor comun Gobjilă Eugeniu, anexând înscrisuri (f.d.8-17)
31. Ultimul act de violență a avut loc la data de 15.09.2026, când s-a deplasat la domiciliul fostului soț pentru a-i lua pe fiul minor. La sosire, a intrat în apartament pentru a prelua minorul, moment în care agresorul s-a enervat şi l-a împins pe minor afară din locuință, scoțându-l cu forța spre coridorul comun al blocului. În încercarea de a-i proteja copilul, a intervenit, moment în care agresorul a aplicat o lovitură în regiunea frunții, după care a scos-o cu forţa din coridorul comun.
32. A adăugat că pe parcursul relației, atât ea cât şi copilul minor, au fost supuși unor forme subtile de violenta din partea agresorului. Actele de violență la care mă supune agresorul se caracterizează prin: violență fizică și violență psihologică. La aceste acte de violență este prezent şi copilul minor Gobjilă Eugeniu, a.n. 22.01.2017.
33. Menţionează că, anterior, i-a lăsat pe minor în grija tatălui său, întrucât urma să se deplaseze în România pentru un curs de tratament destinat copilului. În perioada în care minorul s-a aflat la domiciliul tatălui, acesta a manifestat față de copil un comportament verbal agresiv, adresându-i injurii şi expresii necenzurate, iar ulterior minorul mi-a comunicat că tatăl s-a comportat agresiv faţă de el, inclusiv în contextul intenției acestuia de a-l tunde fără consimțământul copilului.
34. Motivul principal al solicitării măsurilor de protecție îl constituie starea de frică continuă și pericolul iminent în care se află victima, Gobjilă Natalia și copilul ei minor..
35. Colegiul punctează că instanța de fond, dispunând admiterea cererii, just a luat în considerație explicațiile părților și probele prezentate și administrate în ședința de judecată.
36. Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de fond just a catalogat acțiunile lui Gobjilă Nicolae, ca violență față de Gobjilă Natalia și a copilului minor, dispunând admiterea cererii de aplicare a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie pe un termen de 6 (șase) luni.
37. Colegiul atestă că la materialele cauzei au fost anexate materialele acumulate de IP Ciocana, ordinul de restricție de urgență nr. 347 din 15.09.2026 (f.d.16-17).
38. În aceeași ordine de idei, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut

faptul că la caz, situația expusă de Gobjilă Natalia, reprezintă un caz de violență în familie, care necesită adoptarea unor măsuri imediate și eficace pentru a asigura protecția victimei și a copiilor minori, or Gobjilă Natalia și copil minor, sunt victime a violenței în familie, manifestată de către fostul soțul său, Gobjilă Nicolae, Colegiul subliniază că, având în vedere circumstanțele descrise în speță, neaplicarea măsurilor de protecție ar pune în pericol emitent victima.

39. Argumentele recurentului referitoare la pretinsa lipsă a probelor privind exercitarea violenței în familie nu pot fi reținute de Colegiu, deoarece acestea reprezintă o apreciere subiectivă a materialului probator administrat în cauză și nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond. Or, din actele dosarului rezultă că instanța a dispus de suficiente date pentru a constata existența unui risc real și iminent pentru securitatea victimei, fiind anexate ordinul de restricție de urgență, chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor, raportul Centrului de Justiție Familială al Poliției, precum și celelalte materiale acumulate de organul de poliție.
40. Colegiul reține că procedura de emitere a ordonanței de protecție are un caracter urgent și preventiv, scopul acesteia nefiind stabilirea definitivă a vinovăției agresorului sau examinarea exhaustivă a tuturor circumstanțelor raporturilor dintre părți, ci prevenirea producerii unor noi acte de violență și protejarea efectivă a victimei. Din acest motiv, standardul de probă aplicabil acestei proceduri este diferit de cel utilizat în cadrul proceselor penale sau civile privind stabilirea răspunderii juridice.
41. Sunt neîntemeiate și alegațiile recurentului potrivit cărora instanța de fond a examinat pricina în lipsa recurentului, prin i-a fost încălcat grad dreptului la apărare și dreptul de a prezenta probe în apărarea sa. Potrivit art. 278^6 alin. (1), (4) din Codul de procedură civilă, După primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de politie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor. Neprezentarea presupusului agresor la şedinţa de judecată, precum şi neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanţa de judecată nu împiedică instanţa să examineze cererea.
42. În același rând, recurentul a fost informat despre procedura inițiată având cunoștință și de Ordinul de restricție eliberat de poliție la 15.09.2026.
43. În condițiile în care materialele existente la dosar erau suficiente pentru examinarea cererii și aprecierea riscului existent, lipsa unor asemenea caracterizări nu afectează legalitatea încheierii contestate.

44. Afirmațiile recurentului privind eventualele consecințe asupra vieții sale personale, profesionale și financiare nu sunt de natură să prevaleze asupra obligației statului de a asigura protecția efectivă a victimei violenței în familie. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, autoritățile naționale sunt obligate să adopte măsuri preventive eficiente atunci când există indicii privind existența unui risc real și imediat pentru viața sau integritatea fizică și psihică a victimei.
45. Colegiul constată că măsurile dispuse de instanța de fond urmăresc un scop legitim, sunt prevăzute de lege și sunt necesare într-o societate democratică pentru protejarea drepturilor și libertăților victimei, fiind respectat principiul proporționalității între restrângerea temporară a drepturilor recurentului și interesul superior privind prevenirea și combaterea violenței în familie.
46. În consecință, Colegiul concluzionează că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 septembrie 2026 este legală și întemeiată, fiind pronunțată cu respectarea normelor de drept material și procesual aplicabile, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu constituie temeiuri pentru casarea acesteia.
47. Concomitent, instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 Cod de procedură civilă, recurentul nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
48. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
49. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentului.
50. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
51. Din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurentul Gobjilă Nicolae, ca fiind neîntemeiat.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 septembrie 2026 .

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan